

Mevrouw Florence DE PEUTER

weduwe van
heer August VAN BERCKELAER

geboren te Boechout op 22 december 1912,
overleden te Boechout, 21 november 1975
voorzien van de genademiddelen der H. Kerk.

Tot het laatste moment bleef je geloven in 't leven. Een leven van nederigheid en spontane liefde. Liefde zonder enige sensatie, maar innig en vurig met betrekking tot je dierbare overleden echtgenoot, je zoon, je familie en naaste. - Daar waar je gevoelig hart nood aanvoelde stelde je alles in het werk om het te lenigen, niet alleen door troostende woorden, maar ook door daden.

Voor jezelf zag je duidelijk het verschil tussen het goede en het kwade en met al je krachten heb je al datgene verworpen wat niet in jouw goede rangorde hoorde. Dit leidde soms tot spanningen met anderen, wij allen zijn maar mensen, maar je streven was eerlijk en oprecht. Jouw daden waren geïn-

spireerd door een ongerept idealisme dat je veeleisend maakte tegenover jezelf. Dikwijls sprak je met dankbaarheid over dit leven, zelfs in die momenten waarin een slopende ziekte aan jouw gezondheid knaagde.

Liefste moeder, met dank heb ik jouw beeld in mijn hart gegrift. Voor mijn verder leven zal het een onuitputtelijke bron van troost, geluk en inspiratie blijven.

Liefste broers en zusters, weest deemoedig in deze momenten van afscheid en blijft elkaar liefhebben zoals ik jullie heb liefgehad. Beste familieleden, vrienden en kennissen, tracht met goede wil u te verlaten op het Woord van God, welke een woord van Liefde is.

Er is een land van de levenden en van de doden. De brug is liefde, de enige waarachtige, de enige overlevende.

Laat dit een aandenken zijn om samen die brug te bewandelen.

De familie dankt voor Uw gebed en meevoelen.